Вістник
Перемиской Епархиї

Рік 1918. Видано 25. січня. Ч. II.

Ч. 10.

Ч. 2/Орд. В справі Апостольства молитви.

Деякі священики тутешної Епархії відносили ся до Еписк. Ординаріяту о власть канонічно оснувати товариство »Апостольство молитви«. Щоби не потребувати кождому з осібна відповідати, уважаємо за потрібне пригадати дещо з інструкції, виданої в сій справі в 1906 р. (Вістник епарх. ч. 1), а яка з воєнних причин не в одній парохії мусіла затратити ся.

І так: Цілею »Апостольства Молитви« є поширенє царства Божого на земли, се є поширенє слави Божої і стараня о спасенє душ. Середником до осяганя сеї цїли, є на першім місци молитва в злуцї з молитвою Пресв. Серця Христового.

»Апостольство Молитви« не є властивим брацтвом, лише побожним товариством і може бути основаним в поодиноких парохіях, монастирах, заведенях, інститутах, школах, інтернатах, бурсах, захистах, шпиталях, карних заведенях і т. п., християньских товариствах і союзах всякого рода.

Апостольство ділить ся на три степені після міри обовязків, які на себе беруть члени, з відси і три степені або кляси членів.

Близші інформації о сих трех степенях »Апостольства Молитви«, як і о відпустах, якими св. Церков наділяє членів »Апостольства Молитви«, подає вписовий лист до »Апостольства Молитви«.

За принятє і вписанє до »Апостольства Молитви« і за карту вписову під загрозою утрати відпусту, нічого не можна жадати, але місцевим Провідникам не є заказано принимати евентуальні добровільні датки на цїли товариства і при нагоді зборів товариства заряджувати збиранє жертв.

Тому що »Апостольство Молитви«, як висше сказано, не є властивим брацтвом, але лише побожним товариством, до основаня в парохії або заведеню не потребує канонічного установленя через Епископа, але лише прилученя, яке довершує іменований Епископским Ординаріятом, Епархіяльний Провідник (Директор) Апостольства. Таким Провідником для Перемиской Епархії є Всч. О. Діонізий Ткачук, Ігумен монастира Чина св. Василія В. в Крехові (П. в м.).

Всч. ОО. Парохи, Катихити і Наставники ріжних заведень, що хотять запровадити у себе »Апостольство Молитви«, мають в сім ділі удавати ся до висше згаданого Епархіяльного Провідника Апостольства, адресуючи свої письма до Ігуменату ОО. Василіян в Крехові. Урядова переписка парохіяльних Урядів з Ігуменатом є вільна від почтової оплати.

Той сам о. Провідник уділить також безплатно грамоту прилученя місцевого Апостольства, вписові листи Апостольства, грамоту на місцевого Провідника Апостольства враз з виказом обовязків і привилеїв Провідника, дипльоми для Ревнителів(льок) і всї потрібні інформації.

Примічає ся, що в поодиноких парохіях і школах звичайно бувають місцевими Провідниками ОО. Парохи і Катихити. Але такому місцевому Провідникови (director ordinarius) прислугує право на своє місце в даній потребі назначити иншого священика на наставника Апостольства в парохії або школї.

Кождий місцевий Провідник може принимати до Апостольства членів з поза обему його парохії, школи, заведеня і т. п. і то вірних стану духовного, монашого і світского.

Також повідомляє ся, що »Апостольство Молитви« ріжнить ся від »Римского Архібрацтва Найсв. Серця Іс. Христа«, якого цїлию в першій мірі є почитанє Пресв. Серця Ісуса. Наставник Апостольства в якійсь парохії або заведеню не має ще тимсамим власти принимати членів до згаданого Римского Архібрацтва, але може отримати сю власть через епархіяльного Директора, і сю власть дають раз на завсїди для кождоразового Наставника Апостольства в якійсь парохії або заведеню. Але члени силою сеї власти приняті не є членами місцевого брацтва, але Римского Архібрацтва, і їх брацкою церквою не є місцева церков, але відносна Римска церков. Тому, єсли до якогось відпусту жадає ся відвідин брацкої церкви, то мусить Сповідник в цїли отриманя відпусту, відвідини брацкої церкви перемінити на відвідини місцевої церкви або на инше побожне дїло. А Наставник Апостольства має обовязок спис членів, що їх приняв до Римского Архібрацтва, від часу до часу (бодай раз в роцї) пересилати до впису або до самого Архібрацтва в Римі, або до такого місцевого брацтва, що є злучене з Римским Архібрацтвом.

А єслиби хто хотїв у себе завести місцеве брацтво Найсв. Серця І. Христа, то треба просити о канонічне установленє сего брацтва через Епископа, а відтак в цїли отриманя відпустів і ласк о прилученє до Римского Архібрацтва.

Зі сказаного виходить, що „Апостольство Молитви“ і „Брацтво Найсв. Серця І. Христа“ (чи то римске, чи місцеве) є зовсїм віддїльними від себе товариствами і тому можна в якійсь парохії ввести або лише „Апостольство Молитви“ або лиш Брацтво Найсв.

Серца І. Христа, або одно і друге. А хотяйби і оба були введені, то кождий може вписуватись до одного або другого, або до обох разом.

Примічає ся, що всї відпусти Апостольства Молитви і Брацтва Найсв. Серця Іс. Христа примінив св. Апостольский Престол до нашого св. обряду.

Вкінци з покликом на тутешне зарядженє з дня 2. падолиста 1917 ч. 35/орд. і в виду сего, що відносне товариство в першій мірі має на цїли піднесенє релїгійно-морального житя між вірними, котрого наш нарід особливо в теперішних часах так дуже потребує, ще раз поручає ся Всеч. ОО. Душпастирям, щоби як найревнїйше заняли ся розвитком, евентуально введенєм в житє Товариства „Апостольства Молитви", так щоби згодом в жадній парохії єго не забракло. Тим, що ще не предложили тут звіту з розвою згаданого товариства, поручає ся, щоби як найскорше се здїлали.

Від гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемишль, дня 8. січня 1918.

Ч. 11.

Ч. 13/орд. В справі відкладаня священичих свячень кандидатами духовного стану, що покінчили богословскі студії.

Річ се досьвідом стверджена, що кандидати духовного стану, які по скінченю богословских студій через довший час не приступають до священичих свячень, поволи затрачують найпотрібнїйші богословскі відомости і занедбують ся під зглядом релїгійним і моральним.

Щоби сему зарадити, Еп. Ординаріят уважає за вказане видати зглядно відновити слїдуючий розпорядок:

1. Кандидати духовного стану, що покінчили богословскі студії, можуть без нїякого позволеня відложити ординацію лише на оден рік від часу, коли покінчили богословскі студії.

2. Щоби могли свяченя відложити на довше, як оден рік, на се потребують осібного позволеня, яке однак буде давати ся лише зі слушних, оправданих причин і то найдальше до двох лїт.

3. Кандидатів, що в протягу двох лїт від покінченя богословских студій не приступлять до свячень, Еп. Ординаріят буде уважати за виступивших зі звязи з епархіяльним клиром.

Рівночасно з'обовязуємо всїх згаданих кандидатів, щоби як найчастїйше, а по крайній мірі раз на місяць приступати до св. Сповіди і св. Причастія і при приступленю до свячень виказали ся відносними посвідками.

Вкінци взиваємо згаданих богословів, щоби всї донесли сейчас до Еп. Ординаріяту про місце свого перебуваня, а тї, що ще не представили ся Ординарієви, щоби се як найскорше здїлали в однім з днів, в який Епископ звичайно удїляють авдієнцій, с. є. ві второк, середу або пятницю.

Всеч. ОО. Декани (згл. Парохи) звернуть увагу на сей розпорядок укінченим богословам, які находять ся в їх деканаті (згл. парохії).

Рівнож строго заказує ся всім кандидатам духовного стану піднимати ся без особлившого позволеня Еп. Ординаріяту якого небудь заняти чи платного чи безплатного, якеби не стояло в тісній лучности з їх духовним званем.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль дня 9. січня 1918.

Ч. 12.

Ч. 15 орд. В справі подань на опорожнені парохиї.

З покликом на оголошений під днем 23. грудня 1917 ч. 8801 конкурс на опорожнені парохиї (Вістник епарх. Перемиский ч. I з р. 1918 ст. 2) Еп. Ординаріят уважає за вказане видати слідуючий розпорядок:

Поданя належить вносити впрост до Еп. Консисторії при долученю свідоцтва конкурсового дотично наук або грамоти увільненя від іспиту конкурсового дотично наук і то в означенім речинци т. є. має ввійти до протоколу Еп. Консисторії найпізнійше в день реченця. Пізнійші поданя не будуть узгляднені.

Єсли хто убігає ся о кілька парохій, має вносити подане на кожду парохію окремо. Поданя на кілька парохій разом не будуть узгляднені. В кождім поданю має бути означене:

1. Рік уродженя.

2. Рік рукополаганя.

3. Які займав від часу рукополаганя посади з докладним означенем дня, від котрого до котрого.

4. Жонатий чи вдовець, чи безженний.

5. Чи і кілько має дітий, в якім віці, чи котре з них займає уже які посади або чи позістає на удержаню родичів. зглядно вітця.

6. ОО. Парохи мають також навести причини, чому хочуть зміняти парохію.

О висланю поданя до Еп. Консисторії має убігаючий ся повідомити свій Уряд деканальний з долученем такого числа блянкетів кваліфікаційних табель, на кілько парохій подав ся.

Ті табелї кваліфікаційні має Всеч. о Наставник деканату виповнити і до Еп. Консисторії відослати найдальше в десять днів по їх отриманю.

В тих табелях має на підставі протоколу з осмотру деканального дотичної парохії, (а єсли не має такого протоколу, то належить предприняти сейчас осмотр парохії і протокол з того осмотру списати) в совісти виказати, чи убігаючий ся виповняє всї свої душпастирскі обовязки точно і ревно, а іменно:

1. Чи відправляє Служби Божі, Утрені і Вечірні кождої Недїлї і Свята точно в означенім часї, і чи відмавляє церковне правило.

2. Чи має що Неділї і Свята проповідь і катехизації так в матерній як і в дочерній церкві.

3. Чи не опускає в Неділї і Свята відправи вечірні і катехизації.

4. Чи до проповіди і катехизації приготовляє ся і чи добре проповідає.

5. Чи має яку богословску бібльотеку, з котрої мігби відновляти свої богословскі відомости і виготовляти проповіди і катехизації.

6. Чи і коли мав богословский відчит на деканальнім соборі і о чім і єго оцїнку.

7. Чи бере участь в деканальних соборах і чи відправляє сповідь.

8. Чи і коли брав участь в духовних вправах (реколєкціях).

9. Чи провадить примірне родинне пожитє.

10. Яке його відношенє до парохіян, чи мають до него довірє і чи не жалують ся в чім на него.

11. Чи належито провадить метрики і взагалї парохіяльну канцелярію.

12. Чи предкладає метрикальні копії з означенім часї.

13. Чи на урядові письма відповідає сейчас.

14. Чи після приписів провадить церковні рахунки і чи всї видатки з церковної скарбони і взагалї з церковного маєтку суть належито удокументовані.

15. Яке його товариске пожитє з сусїдами і деканальним духовенством.

16. Чи має поважанє у парохіян і у кондеканальних.

17. Чи уділяє науку релїгії в школах точно і кілько годин мав в попереднім роцї науки релїгії в кождій школї після шкільного дневника.

18. Чи і які має побічні занятя.

Вкінци особливші його прикмети так додатні як і відємні і чи має які похвальні або наганні грамоти.

Такі самі табелї кваліфікаційні мають Всч. деканальні Уряди долучати до подань о увільненє від конкурсового іспиту дотично наук.

Табелї ті мають ся відсилати до Еп. Ординаріяту в Перемишли, яко справа довірочна.

Від гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемишль, дня 16. січня 1918.

Ч. 13.

Ч. 8878/17. Відбудова парохіяльних будівельних предметів.

Подає ся до відомости Всеч. Отцям рескрипт ц. к. Намісництва в дїлї відбудови парохіяльних будинків ушкоджених через воєнні діланя:

Ц. к. Міністерство віроісповідань і просьвіти заявило рескриптом з дня 29. вересня 1917 Ч. 16120, що згідно з внеском ц. к. Міністерства скарбу приділило ц. к. Намісництву Централї краєвій для господарчої відбудови Галичини також відбудову знищених зглядно ушкоджених обєктів віроісповідних, як також парохіяльних будинків мешкальних

і господарчих в Галичині, а в наслідок того відпала потреба виєднаня на сї цїли осібних фондів.

В той спосіб буде забезпечене упрощенє чинности, а тим самим приспішенє повисших робіт.

З наведеної причини відступає ся назв. Централї акта тих справ, котрі суть в стадиї доходжень, а також заряджує ся, аби властиві ц. к. Староства такі справи без дальших доходжень відіслали названій Централї. За ц. к. Намісника.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль, дня 11. січня 1918.

Ч. 14.

Ч. 8986/17. О стопі процентовій від книжочок руск. Щадниці в Перемишлї, застережених на цїли церквей, парохій і богосл. фондаций.

Дирекция рускої Щадниці в Перемишлї під днем 31. грудня 1917 Ч. 3412 надіслала ту слїдуючу відозву:

»Позваляємо собі нинїшним повідомити Всесьвітлїйшу і Високопреподобну Епископску Консисторію, що з днем 1. січня 1918 року обнизили ми стопу процентову від вкладок щадничих для наших вкладників на 3%, зглядно 2½%.

Щоби однак опроцентованє вкладок церковних і фондацийних на сїм обниженю не потерпіло, порішили ми для сего рода вкладок стопи відсоткової не зміняти, так, що і на будуче опроцентованє їх буде виносити 4% від ста.

З огляду на се % які ми признаємо, будуть відповідали висоті відсоток фондаций уміщених в листах заставних«.

Се подає ся до відома Всеч. Клирови з тим, що хотяби на котрійсь книжочцї вкладковій, застереженій через Еписк. Консисторію, був витиснений 3½%, то руска Щадниця буде числила і виплачовала 4%.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль, дня 11. січня 1918.

Ч. 15.

Ч 71 Розпорядженє що до наміщаня капіталів церковних в інституції о пупілярній обезпецї.

З нагоди справоздань о затраченю цїнних ефектів в часї воєннім прийшла Епп. Консисторія до спостереженя, що декотрі ОО. парохи гроші, розпорядимі скарбон церковних або зібрані на будову нових церквей, і то в значній квотї наміщують в інституціях не маючих пупілярної обезпеки, через що наражають капітали на можливість затрати.

В цїли убезпеченя капіталів церковних, маючих служити добру дотичної парохії, Еписк. Ординаріят сим розпоряджає, щоби Всеч. ОО. Парохи:

1. Церковні капітали, наміщені в інституціях не маючих пупілярної обезпеки, виповіли, а по зреалїзованю книжочок вкладкових намістили в рускій Щадницї в Перемишлї, яка одна з наших народних щадничих кас має пупілярну обезпеку і котра на жадане достарчить чеки почтової Щадницї для кождоразової безплатної пересилки грошей на конто щадниче дотичної церкви.

2. В будучности гроші перковні, яких ужите на потреби церкви не є на разї конечне, а особливо гроші, призначені на будову нової церкви або прикрасу церкви, наміщали в рускій Щадницї в Перемишлї.

При тім пригадує ся, що згадана руска Щадниця принимає свої книжочки вкладкові до свого депозиту за виставленем квіту депозитового для партії, чим охоронює книжочки вкладкові від затраченя.

Від гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемишль, дня 4. січня 1918.

Ч. 15.

Ч. 280. Відозва о жертви на будову церкви в повітовім містї Рудках, деканату Комарняньского.

Рудки, місто повітове, осїдок всїх урядів державних і автономічних, а церковця деревляна ьалить ся. Кілька родин обряду гр. кат., не більше як 350 душ, зубожілих, зарібників, мимо старань місцевого пароха, церкви нової виставити не зможе.

Тому духовеньство деканату Комарняньского, зібране на соборчику в Рудках дня 1. жовтня 1917, узнавши конечну потребу, щоби вже в найблизшім часї станула в Рудках стильова, мурована церков, вибрано підписаний комітет повітовий, щоби тойже жертвами вірних повіту Рудецкого і цїлого краю перевів в житє тоє релїгійне і патріотичне дїло, якого домагає ся від нас обовязок любови нашого обряду і народної чести.

О. парох з'обовязав ся за всїх жертводавцїв відправляти що року дня 2. липня одну Службу Божу, а сама нова церков, посвячена великому Імени Преч. Діви Мариї буде носити на виднім місци напись: фундована жертвами вірних гр. кат. обряду на упрошене мира підчас великої сьвітової війни.

В імя всїм нам дорогої чести народної, яка домагає ся оказалої, стильової сьвятинї нашого обряду в повітовім містї Рудках, просить умильно патріотичне наше Всеч. Духовеньство, щоби зволило ласкаво заняти ся збиранем добровільних датків на се богоугодне і патріотичне дїло. Всї жертви просимо пересилати на адресу о. Айталя Ковальского, декана і пароха в Новосїлках гостинних, почта Рудки, яко предсїдателя і касієра комітету будови церкви в Рудках.

Від повітового Комітету будови церкви в Рудках: о. Айталь Ковальский, пред-

сїдатель і касієр комітету, о. Стефан Онишкевич, посол і парох в Купновичах, о. Роман Стецев, парох місцевий, о. Семен Кульчицкий, парох в Вощанцях, Йосиф Кульчицкий, ц. к. начальник суду пов. в Рудках, Наталїя Левицка, аґ. Днїстра, Іван Когут, міщанин з Рудок, Гриць Хімяк, господар в Новосїлках, Петро Солїма Попіль, госп. з Чайкович, Василь Скочиляс, госп. з Вощанец.

Подаючи повизшу відозву до загального відома, Еписк. Консисторія надїє ся, що Прч. Духовеньство нашої Епархії узгляднить невідрадне положенє крайно бідних парохіян Рудок і не залишить се святе дїло численними жертвами своїми і своїх парохіян поперти.

Від гр. кат. Еп. Консисторії

Перемишль, дня 16. січня 1918.

Ч. 16.

Ч. 316. О власти розрішати від гріхів задержаних.

З покликом на чутешне розпорядженє з дня 3. лютого 1917 Ч. 696, (Вістник з р. 1917 Ч. IV), в котрім оголошено гріхи задержані власти Епископа і заразом ограничено власть розрішати від тих гріхів, Еп. Ординаріят, во виду нинїшних обставин, котрі вельми утруднюють переписку почтову, уділяє сим всїм ОО. сповідникам, на час треваня війни, власть розрішати від всїх гріхів задержаних власти Архиєрейскій.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль, дня 17. січня 1918.

Ч. 17.

Ч. 295. Конкурс на запомогу з фондації Романа Алексевича для вдів і сиріт по священиках в квотї 120 кор.

Еп. Консисторія, яко управителька запомогово фонду имени Романа Алексевича для вдів і сиріт по священиках Епархії Перемиской, оголошує конкурс на одноразову запомогу в квотї 120 кор. Управненими до одержаня сеї запомоги суть вдови і сироти по священиках рускої народности Перемиской Епархиї, котрі викажуть ся:

1. Що придержують ся своєго обряду і народности, і ведут житє моральне.
2. Що суть убогі і не посїдають приватного майна движимого і недвижимого.
3. Що не могуть з причини приклонного віку і слабого здоровля заробляти на своє удержанє.

Дотичні прошеня належить посредством дотичного уряду парохіяльного в речинци до 28. лютого 1918 тут предложити.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль дня 22. січня 1918.

Ч. 18.

Ч. 234. Поклик о жертви на виселенців.

Український краєвий Комітет помочи для виселенців у Львові вілніс ся до Епп. Ординаріяту о дозвіл на збиранє жертв по церквах Епархії в хосен осіб потерпівших в наслідок війни.

Поручає ся Всеч. парохіяльним Урядам заняти ся сею справою і зарядити складку по церквах в найблизшу неділю по одержаню сего рішеня. Призбирану готівку належить відтак прислати до Епп. Консисторії.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль, дня 22. січня 1918.

Ч. 19.

Ч. 17/Орд. Продовженє речинця конкурсу на посаду пралата схоліярха.

Отсим продовжує ся речинець конкурсу на посаду пралата-схоліярха при катедральній капітулї в Перемишлї до дня 31. січня 1918 р. під тими самими услівями, як се було оголошене в Епарх. Вістнику ч. XV. з д. 16. жовтня 1917 ч. 13/орд.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль, дня 20. січня 1918.

Ч. 20.

Ч. 21/орд. В справі стриманя ся від участи в загальних зборах товариства: „Сирітский Захіст в Перемишлї.

Подає ся до відома Всеч. Отців, що є бажанєм Еп. Ординаріяту, щоби нїхто з Всч. Отців, членів товариства »Сирітский Захіст« в Перемишлї, не брав участи в Загальних Зборах сего Товариства, скликаних на день 5. лютого с. р.

Еписк. Ординаріят вишле на Збори свого Відпоручника, а в своїм часї не залишить повідомити Всч. Епархіяльне Духовеньство про стан цїлої акциї опіки над сиротами.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль, дня 21. січня 1918.

Ч. 21.

Ч. 20/орд. В справі відносин між товариством „Сирітский Захист“ а Епархіяльний Комітет“.

В доповненю оголошеня з д. 3. грудня 1917 ч. 64/орд. »Епарх. Вістник« ч. XVIII і на предложені тут прошеня, Еп. Ординаріят дає слїдуючі поясненя:

1. що товариство »Сирітский Захист« в Перемишлї, є самостійне і не стоїть в жадній звязи з гр. кат. Еписк. Ординаріятом;

2. що гроші пересилані під адресою: »Сирітский Захист в Перемишлї, пливуть на се товариство, а не на Епархіяльний Комітет для воєнних сиріт;

3. що всї українські сироти нашої Епархиї без виїмки, суть удержувані через Епархіяльний Комітет опіки над воєнними сиротами, якого заряд находить ся в руках Еписк. Ординаріяту.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль, дня 23. січня 1918.

Ч. 22.

Ч. 425. В справі предложеня Всч. ОО. Деканами відписів розпорядку Еп. Консисторії з дня 20. жовтня 1917 ч. 7244.

Тому, що деякі ОО Декани ще і доси не предложили тут відпису розпорядку Еп. Консисторії з дня 20. жовтня 1917 ч. 7244 в справі уживаня в урядованю української мови і фонетичної правописи підписаного всїми кондеканальними священиками, тому сею дорогою взиває ся їх, щоби найдальши до дня 15. лютого 1918 се зділали.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль, дня 23. січня 1918.

Ч. 23.

Ч. 426. Оголошенє про роздачу Служб Божих.

Еписк. Консисторія повідомляє сим Всч. Духовеньство епархіяльне, що має до розданя більше число читаних Служб Божих.

Хтоби з Прч. ОО. Духовних рефлєктовав на сї інтенциї, най зверне ся письменно до Еписк. Консисториї.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль, дня 23. січня 1918.

---

† ЙОСАФАТ
Епископ.

Александер Зубрицький
Канцлєр.

Накладом гр. кат. Еп. Консисторії в Перемишли. З друкарнї гр. кат. Капітули в Перемишли.